

Theodor Eli Dam Olsen

prestur

At lurta er at vaksa

Føroyar skulu vaksa.
Vit ynskja fólkvøkstur.
Vit vilja hava fleiri fólk.
Hetta hevur verið eitt afturvendandi herróp ta seinastu tíðina.

Men fyrsta fortreytin fyri fólkvøkstri er helst, at vit telja øll við.

Lurta vit eftir okkara fólkavalu – og tað geri eg viðhvørt – so hoyrist ofta, at tey siga, at "hatta var eitt andstøðuuppskot", ella "samgongan ger tað og tað".

Við øðrum orðum: Vit viðgera ikki uppskotið, tí tað er ikki rætti sendari!

Slík grundgeving skurrar í oyrunum. Tí í roynd og veru er hetta als ikki talan um nakra argumentatión, men heldur tekin um eitt óbúgvíð fólkaræði, sum ikki hevur lært tær demokratisku spælireglurnar enn.

Gaman í er okkara fólkaræði ungt, og enn er ikki komið á mál. Men kanska kundu tey á Tinghúsvegnum – uttan samanbering annars – lært okkurt av teimum á Vaglinum, har tey valdu samstarv fram um greiðan skilnað millum meiriluta og minniluta.

Tað er ikki av tilvild, at vit hava fingið ein munn og tvinni oyru. Viðhvørt er ikki so býtt heldur at lurta enn tosa. Ella sum tað verður sagt í Hamlet hjá Shakespeare: Give every man thy ear, but few thy voice!

Ella tá verður farið eftir manninum/kvinnuni, heldur enn eftir bóltinum. Á fakmáli verður hetta rópt eitt "ad hominem-argument". Tey kunnu rigga í ávís sum stóðum, og kunnu venda huglagnum. Eitt tað kendasta er eitt nú at siga við ein, sum ikki hevur verið til skips: "Tú hevur ikki pissað í saltvatn!"

Ein skemtilig viðmerking, sum riggar, og tað skulu vit heldur ikki undirmeta- og sjálvandi skulu vit lurta eftir fakfólki.

Men tá slíkt speisemi og ironi verður flutt á hægri stað, t.d. á tingsins røðarapall, og onkur sigur: "Hatta er bara eitt andstøðuuppskot", ja, so er vandi á ferð.

Tí í slíkari grundgeving er eisini ein tómlleiki, og ein feril av ironi er eisini at hóma í hesum.

Tí ironi er eisini at taka okkurt burtur, uttan at seta nakað inn í staðin.

Og tað er altíð eitt sindur fátæksligt at missa okkurt gott av kávalæti og av taktiskum fyriliti. Tað er jú altíð betri at telja øll við – tí sjálvandi er tolsemi, sakligar grundgevingar og eitt búgvíð kjak fyrstu fortreytir, um vit vilja hava fólk at stóðast, og um eitt veruligt orðaskifti kann byrja.

Well, summaríð er í nánd – og tá plagar at borga fyri gróðri og vøkstri – til "fólkagagns og gróður vist" sum tikið verður til í sálminum.

Gott summar!

KJAK

Blaðútgáva: Ómøguligar kappingartreytir

Hanna M. Michelsen

starvsfólk á Dimmalætting

Simona Weihe

starvsfólk á Sosialinum

Í dag eru Dimmalætting og Sosialurin einastu avisir, ið eftir eru á marknaðinum. Treyðugt so at ikki okkurt annað hissini blað av og á sæst, men tað er so alt.

Seinastu 5-6 árinu hava verið strævin hjá okkum

sum starvsfólkum at koma ígjøgnum.

Vit hava sagt nógvum góðum starvsfeløgum farvæl, eru farin niður í løn og hava arbeitt undir størri og størri trýsti.

Hetta hava vit og okkara

starvsfelagar gingið við til fyri at bjarga okkara arbeiðsplássum gjøgnum kreppu-árinu. Tí vit hava trúð upp á framtíðina.

Men sum um figgjarkreppa ikki er nóg mikið at stríðast við, so upptrappa politikararnir nú kappingina á lýsingamarknaðinum. Vit siga sjálvsagt politikararnir, tí tað eru teir, sum stýra Kringvarpinum, sum í hesum døgum tykist herða kappingina við privat miðlarnar.

At vit gera vart við okkum er sjálvsagt tí, at eftir okkara hugsan er tað so burturvið, at almenna Kringvarpið skal vera okkara harðasti kappingarneyti. Teir hava hóast alt 60 milliónir krónur um árið at gera gott við.

Við so skeiklaðari kapping

er tað, vit hava at síggja fram til, at okkara arbeiðspláss verða skumpað longur út á eggina. Og tað er bara so órímligt, at almennur stovnur skal vera við til at taka grundarlagið undan einum heilum vinnuøki.

Verður ongin broyting, so hevur – frá okkara sjónarhorni – øll tillagingin av Dimmalætting og Sosialinum verið til onga nyttu.

Og ikki minst tá vit hugsað um allar tær tungu løturnar á okkara arbeiðsplássum, sum vit øll – farin og verandi – hava havt.

SEV og vindorkan

Jákup Suni Lauritsen

nevndarformaður í SEV

Jóhan í Niðristovu hevur seinastu dagarnar verið nógv frammi í miðlunum við sínari mynd av stóðuni á vindorkuøkinum til fyrimunar fyri hansara privata smápartafelag Vindrøkt (fyrir Sp/f Røkt).

Hetta við orðavendingum, har hann ákærir felagsskapin SEV fyri ikki at siga allan sannleikan, og fyri ikki at vilja Føroya fólki tað besta. Álvaratos, eg haldi, at tað er eitt mark fyri, hvat kann fyrigyklast Føroya fólki, og vil eg her loyva mær at siga mína áskoðan í málinum.

Hvat, ið er hent fyri 10 árum síðani, kann eingin brúka til nakað í dag. Vit eru komin fram til 2013, og skulu virka út frá teimum lógum

og mannagongdum, sum nú eru galdandi.

Allur avgerðarrættur í samband við útbjóðing av vindmyllum liggur hjá almenna myndugleikanum, og ikki hjá SEV. Soleiðis hevur verið líka síðani 2007.

Tað er Sp/f Vindrøkt, sum aftur hesaferð hevur kært avgerðina hjá myndugleikanum, um at geva vindframleiðsluloyvi til SEV, til Vinnukærunevndina. Eg

haldi, at Vinnukærunevndin skal hava frið til at viðgera kærumálið.

SEV er ein felagsskapur við sera vælqualiseraðum starvsfólkum, sum eru fulltíðar starvsett og hava holla vitan innan elorkuøkið. Vindmylluprojektið úti í Neshaga og ætlanin í Húsahaga prógva, at SEV hevur hollastu vitanina í landinum. Mínar royndir sum nevndarformaður í SEV eru, at pro-

jektir í hesum prísflokk eru ikki "vinstrahonds arbeiði", men mugu takast í fullum álvara.

Seinastu 10 árinu hava prógvað, at tøkkin stendur ikki í stað heldur ikki innan vindorku. Starvsfólkahópurin hjá SEV hevur seinastu árinu fyllt sera væl við, og kann Føroya fólk, um SEV sleppur at halda fram, heysta vinning av tí við projektinum í Húsahaga.

SEV hevði betra tilboðið uppá at seta upp 13 vindmyllur við einum muni uppá 5,9 oyru/kWt. Hesin munur, sum verður til einar 36 mió. kr. yvir 15 ár, er ein beinleiðis vinningur hjá Føroya fólki. Um Sp/f Vindrøkt skal hava framhjárætt at vinna útboðið, so merkir tað, at privata smápartafelagið fær hendan vinning.

SEV hevur fyrireikað vindmylluprojektið í Húsahaga væl og virðiliga og er til reiðar at arbeiða so skjótt sum møguligt at fáa myllurnar í vinnu. Okkara veitarar eru klárir.

Jóhan í Niðristovu tak tað nú sum ein maður, kapping er góð fyri okkum øll.

Sørvágur, tann 22. mai 2013.

